

Nekadašnji Vojni hotel Dorćol, nakon deset godina, 14. aprila ponovo je otvorio svoja vrata ali u sasvim drugoj nameni.

Grupa uglavnom mladih umetnika, početkom godine počela je sa intenzivnim radom, imajući u cilju da od objekta koji je vidno propadao, napravi društveni centar koji bi pripadao zajednici. Aktivisti su izvršili takozvani "skvoting" i nazvali objekat Društveni centar NNK. Kada su se prvi put susreli sa prizorom koji ih je sačekao, bili su šokirani. Unutrašnjost hotela bila je gora nego što su očekivali. Polupani prozori, smeće, prljavština, uginule životinje samo su deo onoga što se unutra nalazilo.

Aktivisti su bili odlučni. Jasno su videli svoju zamisao o realizaciji i obezbeđivanju prostora koji je dostupan deci i starijima, muškarcima i ženama, svim nacionalnostima i seksualnim orijentacijama. Prostor koji okuplja ljude koji žele da se neformalno obrazuju, slušaju muziku, čitaju knjige, gledaju filmove, diskutuju o idejama. Prostor za nezavisne i neafirmisane kulturne radnike, umetnike, zanatlije. Pored toga što je centar bio predviđen za ovaj vid društvenih dešavanja, aktivisti su imali još jednu vrlo humanu zamisao. Ideja je bila da se prazne sobe hotela upotrebe kao smeštaj za beskućnike i ratne veterane bez osnovnih prihoda, kao i da se napravi menza u kojoj bi oni mogli da se hrane.

Dan otvaranja bio je prepun događaja. Program je bio bogat i raznovrstan. Od muzičkih i umetničkih performasa i predstava, do raznih radionica i kuvanja.

16. aprila, nakon deset godina "vidljive" brige o njihovoj svojini, na teritoriji objekta pojavila se vojna policija koja je izbacila aktiviste iz Društvenog centra NNK, zaplenivši im mobilne telefone, umetničke rekvizite i knjige, zatvorivši kapije katancima, a rupe koje su bile po ogradama nekim smešnim limenim daskama.

Aktivisti nisu odustali, vratili su se na mesto zločina nadajući se pregovorima. Sačekao ih je čovek koji se predstavio kao direktor vojne ustanove "Dedinje" i objasnio okupljenima "da je ovo napušteni objekat, ali da je u planu njegova rekonstrukcija".

Oglasilo se i Ministarstvo odbrane: "U pitanju je neperspektivni vojni objekat koji se nalazi u Master planu vojnih nepokretnosti, koji nije dugo godina korišćen niti adekvatno održavan. Vojna policija je preduzela mere u okviru svojih nadležnosti, upozorila osobe koje su neovlašćeno ušle i sa svim činjenicama upoznala nadležnog tužioca Višeg javnog tužilaštva u Beogradu. "Imajući u vidu loše stanje objekta, na kome su vidna oštećenja fasade i zidnih konstrukcija, postoji velika opasnost od urušavanja pojedinih prostorija objekta, kao i mogućeg povređivanja osoba koje se tu nalaze. Zbog svega navedenog, obaveštavamo vas da Ministarstvo odbrane neće snositi odgovornost za eventualne posledice po bezbednost i zdravlje osoba koje su neovlašćeno upale u napušteni vojni objekat. Nadležni organi Ministarstva odbrane će i ubuduće postupati u skladu sa zakonom", navodi se u njihovom

saopštenju.

18.aprila sazvan je protest za odbranu Društvenog centra NNK. Mesta gde Romi nisu diskriminisani, gde mladi diskutuju o književnim delima i gde je hrana za finansijsko ugrožene besplatna. Za odbranu onoga što ne škodi nikome a doprinosi mnogima. Na protestu je bilo oko stotinak ljudi a ono što je zaista fascinantno jeste to da okupljeni nisu pripadali istoj starosnoj grupi. Pojavili su se svi koji su u društvenom centru videli potencijal. Bilo je roditelja koju su doveli svoju decu u želji da deca odrastaju u zdravoj, ne-medijski propagadnoj sredini, koji ne smatraju da je objekat sada opasan. Bilo je starijih osoba čije priče je neko hteo da sluša, Roma koji se nisu osećali kao manjina već kao deo ekipe, umetnika koji su proveli nekoliko meseci trudeći se da sve ovo bude moguće.

Protest je branila vojna sila koja je bila naoružana i odevena u punu vojnu opremu. Valjda je to iz nekog straha od nezombirane omladine koja ima razvijenu svest o benefitima zajedničkih dobara i odbija da prihvati kapitalističke norme koja su nam nametnute.

Organizatori protesta izneli su da se neće povući, žele da pregovaraju sa vojnom upravom. Ne žele nikakvu finansijsku pomoć države povodom održavanja objekta, već samo da im država odobri objekat. Takođe organizatori protesta izneli su da svaki vid bezbednosnih mera preuzimaju na sebe. U centru je postojalo dan-noćno dežurstvo, što je objekat činilo sigurnijim sada nego u protekih deset godina.

Skvoting nije stran javnosti, u svetu se konstanto dešavaju ovakve akcije. Možemo ga nazvati ilegalnim, ali ako smo spremni da prihvatimo da je imati ideju i inicijativu za dobrobit društva zločin onda treba da se zapitamo kada smo dopustili da dođemo do ovakve situacije, gde se javno dobro proglašava ilegalnim.

“Mi nismo opasni, ali naše ideje jesu”, reči su jednog od organizatora upućene direktno državi. To nije pretnja, već odgovor da u ovom medijskom mraku i manipulaciji, odbijamo da prihvatimo ono što bi nas po današnjim standardima države činilo uglednim i mirnim građanima.

Izvor: glasnikokvir